

I Stedet for den Andre under Straf efter almindelig borgerlig Straffelov § 109 paahvilende Pligt til under de der nævnte Forudsætninger at underrette Dyrigheden om de i samme Lovs § § 71, 72, 74 og 85 omhandlede Forbrydelser imod Kongen, Fædrelandet eller Statsforfatningen har enhver Minister en Forpligtelse under samme Straf til, naar han har erholdt Kundskab om eller har Grund til at antage, at en af de i hine Paragrafer eller i samme Lovs § § 86, 95 og 96 omhandlede Forbrydelser er besluttet, eller at dens Udførelse forberedes, at bruge al sin Embedsmyndighed og iøvrigt at gjøre, hvad han formaar, for at forhindre Forbrydelsen. Har han ikke kunnet opfylde denne Pligt uden Fare for sit eget og sine Nærmestes Liv eller Belsærd, vil Straffen for dens Tilfidsættelse dog kunne gaa ned til de i nærværende Lov hjemlede lavere Grader af Statsfængsel.

§ 11.

Hvis en Lovgivningen eller Regjeringen vedkommende Beslutning af Kongen mangler ministeriel Medunderskrift, er enhver derfor ansvarlig Minister (jfr. § 3) ifalden en Bøde af 200 Kroner.

Er det mod bedre Vidende, at den paagjældende Minister har undladt at medunderskrive eller tilraadet den flete Undladelse af Medunderskrift, straffes han med højere Bøde eller Fængsel.

§ 12.

Overtredelse af Bestemmelserne i Grundlovens §§ 19, 21 og 22, Lov om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Amyndighed, Sygdom eller Fraværelse af 11te Februar 1871 § 1, 2 og 4 og Lov om Valgene til Rigsdagen § 90 angaaende Rigsdagens Sammenkaldelse, Samvære, Udsættelse, Oplosning og Valg, straffes efter Forseelsens Bestaaenhed med Fængsel eller, hvis Forseelsen er begaaet af Uagtsomhed, med Bøder.

§ 13.

Udstedes en kongelig eller ministeriel Beslutning af Lovsindhold uden at være vedtagen af Rigsdagen og uden at fremtræde som foreløbig Lov, vil enhver Minister, som i Henhold til Reglerne i det foregaaende Afsnit bærer Ansvar derfor, være ifalden Straf af Bøder, hvis Forseelsen kun hidrører fra feilagtig Opfattelse, og ellers af Fængsel.

§ 14.

Udstedes en foreløbig Lov, uden at de i Grundlovens § 25 foreskrevne Betingelser ere tilstede, eller af saadan Bestaaenhed, at det ved Udstedelsen maatte kunne forudses som overveiende sandsynligt, at Rigsdagens Stadfættelse vilde blive negtet i et af eller begge Tilfældene, er enhver Minister, paa hvem Ansvar i Henhold til denne Lovs 1ste Afsnit falder, samme Straf undergivet.

I Statsforfatningsforhold, som Grundloven har ordnet tildels eller foreløbig og iøvrigt henvist til Ordning ved Lov (Orl. §§ 7, 8, 12, 19, 32, 40, 50, 58 samt 68 og 69 jfr. 70), og som derefter ere bleve ordnede ved Love, der vedvarende bestaa, kunne kun saadanne Tilfælde anses som særdeles paatrængende, hvor der mod Anvendelsen af visse Regler i den bestaaende Lov frembyder sig faktiske Hindringer (saaledes som i det Tilfælde, der foranledigede den foreløbige Lov af 11te December 1849), medens der er særdeles Trang til Anvendelse af Lovregler angaaende de Forhold, de omhandle.

§ 15.

Forjnden Finansloven er vedtagen, maa Skatterne ei opkræves (Orl. § 49). Vedtagelsen sker paa den i Grundlovens §§ 52 og 53 herfor foreskrevne Maade. Opkræves